

Nikita, sojenica moja

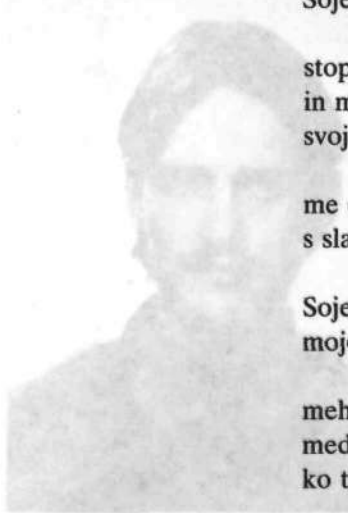
Dragan
Potočnik

I. V siju kresnic jezdim
v potu tvojega orgazma
Sojenica moja
ko te ljubim

na tovarniških zidovih
rišeš kričanje
mojega srca
ko te ljubim

rojevaš v meni nov ritem
ki lomi moje trpko drobovje
ko te ljubim

ljubim sok starih hiš
skozi asfaltno barvo dežnega plašča
na ramenih nedeljskih ostrig
Sojenica moja

II. neobljudeni gozdovi mečejo
mreže na obale oceana
ko te ljubim
Sojenica moja

stopaš v drhteči tančici
in me zalivaš z belo krvjo
svojih semen

me dojiš
s sladkostjo temnih globin oceana

Sojenica moja
moje utripanje oceana

mehko drsim vate
med vlažne stene devetega meseca
ko te ljubim v dolgih oceanskih nočeh

na krilih galebov
Sojenica moja

INI M. ti ki žametno dotikaš moje vinograde
ZIMJATIN

Tvoje dojke skrivajo obraz
nekje med skinjo majskega hrošča
nekje v krvi ptičjega petja
in tretji dan

bo žrtveni spev potnih teles
Tvojih dojk

umijem se v pohotno telo
in tretji dan

ne boš več rodila
zato me pokrij pred ogledalom
ki pijejo speče brodolomce
in tretji dan

bi zaplodil še lastno uzdo
od mraka Tvojih dojk boli
boli

II. ti ki stopaš v granitne hodnike

skozi krila štorkelej
prihajaš

ko topim besedo

so tla v objemu nedeljskega jutra
ko nežno drsim
so stene mehke in vlažne

ko postajaš zvok orlov
ko topim besedo v meso

ostajajo stene v soku lastnega orgazma
kot žrtev na oltarju
se ljubiš v pramenu las

me izpiješ
vsrkaš v znojne stene

V dihanju pobesnelih valov
V igri gospodarjev neba

Ko topim Besedo v Meso

III. ti ki prihajaš po desetino

umazane so Tvoje solze
solze zvezd
mojih orhidej
kjer se tali jok vdov
in kjer luknjasti pajki sedajo
v sivo usedlino očesnih jamic

umazane solze
 Tvojega naroda Karantanije
 izžgana norčavost bosonogih otrok
 izžgana kot očenaš

umazane solze
 Tvojih zvezd
 ki padajo na glave
 in Tvoja pomolzena usta me bodo
 nekega dne pogoltnila
 in spet bo kot takrat
 ko sem ustvarjal svet

tema, mraz in vinjak za vinjakom

IV. ti ki si senca svetlobe v temi

odeta v pleteno haljo tišine
 Te čutim skozi lastna semena
 zato me nehaj trgati v pramene zvonika

Nočem postati noseča deklica
 me ljubiš
 posušeno cvetje
 ko postajaš božanstvo

ki me živiš
 se sprašujem
 Ali je Nič Tvoja solza
 ali sem noseča deklica

visoko nad zvezdami
 kjer se veje nemirno pozibavajo
 objemaš zrele trave
 pod težo najinih stopinj
 Nisem več sam

V. ti ki skrivaš rogovje votlih deklet

postajam golota
v prijemanju Tvojih sokov
sokov stez plesnivega travnika

v rokav nazobčanega triglava
sestopaš
krhka v siju kresov

se zливаš v ozke žlebove
belega vranca
v omamni šmarnici glej svojo podobo
kako izginja
v Danes
ko stopaš v Življenje
moja Lina M. Zimjatin

Nova priložnost

David
Terčon

SAMO NOROST?

Kako ti je uspelo
tako hitro dopotovati?
Privošči si vsaj uro počitka,
prosim te –
nikar ne presajaj dreves kar takoj!